

DEČEK V ČRTASTI PIŽAMI

(Boyne John)

Devetletni Bruno se nekega dne vrne iz šole in izve da se bodo on in njegova družina preselili na Poljsko. Zaradi tega je zelo žalosten saj se noče posloviti od prijateljev in Berlina, ampak se s tem sprjazni saj se selijo zaradi očetove pomembne službe.

Brunu ni všeč nova okolica saj hiša stoji sredi ničesar. Nov dom je popolno nasprotje prejšnjega doma. Ker Bruno nima ničesar za delati se odloči raziskovati okolico hiše. Nekega dne iz pogleda njegovega okna malo stran opazi visoko žičnato ograjo in o tem pove Gretel njegovi starejši sestri. Opazita da za njo ni nobenega zelenja, samo majhne enonadstropne kočice ter pesek, v daljavi pa se vidita veliki tovarniški stavbi z dimnikom. Tam so bili tudi ljudje. Peščica moških vseh starosti kateri so nosili enaka oblačila. Bruno o tem povpraša očeta kateri mu odgovori z neuporabnim odgovorom kot da se naj ne meni zanje saj na nek način niso ljudje. Ta prostor kjer so živeli te ljudje je bilo pravzaprav taborišče, kjer so bili Židje, ampak Bruno ni vedel nič o tem. Ko se nekega dne odpravi bliže k ograji tam spozna dečka Šmuela. Bruno je hotel navezati stik z njem ampak sta imela veliki problem. Šmuel je prebival za ograjo, zato jima ni bilo dovoljeno komunicirati in tako je njuno skrivno prijateljstvo ostalo skrivno. Vsak dan sta se srečevala na istem mestu. Zelo sta se povezala. Po več mesecih bivanja na Poljskem oče pove Brunu da se bojo preselili nazaj v Berlin saj to ni pravo območje za njih. Kar pa pomeni da se bosta morala Šmuel in Bruno posloviti. Šmuel pove Brunu o njegovem zgubljenem očetu, ki ga ni videl že zelo dolgo, zato se mu Bruno ponudi pomagati iskati očeta. Zmenita se, da se naslednji dan dobita popoldne na istem kraju. Bruno se zbudi slabe volje, ker ve da bo današnji dan njuno zadnje srečanje z Šmuelom, preden se preseli nazaj v Berlin. Dan je bil zelo deževen in povsod je bilo blato, kar pa Brunu ni ustavilo pomagati prijatelju. Ko ni več deževalo se je Bruno odpravil proti ograji. Šmuel mu je prinesel pižamo ter kapo, da ga vojaki ne prepoznajo. Hitro se je preoblekel in se splazil pod ograjo v taborišče. Brunu se po nekem času to ni več zdela dobra zamisel, a je vseeno ostal. Dečka se najdeta v sredini skupine drugih ljudi, zato ju vojaki niso morali videti. Odpeljejo jih v veliko kovinsko sobo, za katero je Bruno mislil da so jih sem poslali da bi jih obvarovali pred slabim vremenom. Brunove zadnje besede so bile namenjene Šmuelu, s katerimi mu je povedal da je on njegov najboljši prijatelj za vedno. Dečka se stisneta za roke ter čakata na naslednje. Njuna usoda se takrat konča.

Opis oseb:

- Bruno – Bruno je star devet let in živi v zelo uglajeni družini. Obožuje raziskovanje, zato hoče postati raziskovalec. Bil je vesel deček v Berlinu dokler se niso preselili na Poljsko v dolgočasno okolico kjer je bil osamljen in ni imel kaj početi.
- Šmuel – Šmuel je rojen na isti dan kot Bruno in prihaja iz Poljske. Je bolj mirne narave. Živi v taborišču kjer imajo slabe razmere, zato prosi Bruna za hrano.
- Gretel – Gretel je 3 leta starejša od Bruna, za katerega je ona brezupen primerek. Zelo rada ima lutke, katere kasneje nadomesti z zemljevidi Nemčije, saj ima učitelj na njo večji vpliv kot na Bruna. Je bolj odrasla in spozna kaj se dogaja okoli nje in kakšno nalogo ima njen oče. Ko Bruna ni več, ga pogreša bolj kot kadarkoli prej.
- Oče – je zelo odgovoren in zelo zavzet za svojo službo. Zmeraj je prepričan da je Hitler njihova prihodnost, zato je pripravljen narediti prav vse. Na koncu se oče spremeni.
- Mama – je zelo prijazna ter nežna ženska. Ko je izvedela kakšno službo ima njen mož jo je to zelo potrlo in bila je zelo nesrečna. Tolažbo je za nekaj časa našla v zelo pogostih počitkih in imela je tudi poročnika Kotlerja, a so ga kasneje premestili. Na koncu se z Gretel vrneta v Berlin.
- Poročnik Kotler – je mamin dober prijatelj. Zelo ga občuduje Gretel, ker je mlad. Je zelo krut, saj nekoč ustrelil psa, ker je preglasno lajal ter pretepe Pavla ker je polil vino. Oče ga premesti saj poročnik Kotler pri večerji pove, da njegov oče živi v Švici, kar pa očetu ni všeč saj misli da se ne strinja z vladno politiko Nemčije.

Taborišča:

V taboriščih so živeli Židje. Bili so samo moški vseh starosti. Vsi so bili oblečeni v črtaste pižame in nosili so čepice. Živeli so v zelo slabih razmerah. Dobili so zelo malo hrane, zato so bili vsi koščeni in zmeraj lačni. Če hočejo preživeti morajo delati in služiti vojakom.

Obdobje:

Zgodba se dogaja v času 2. svetovne vojne, ko je Hitler vodil Nemčijo.

Moje mnenje:

Knjiga je zelo dobra, a hkrati pretresljiva. Konec me je zelo šokiral, saj ga nisem pričakovala. Iz knjige se lahko naučimo da ni pomembna naša barva kože, katere vere smo... ampak kakšni smo v notranjosti. Ni mi všeč da na nek način je oče kriv smrti Bruna, saj je bil on glavni vojak tega taborišča in je v tem primeru krivec.